

8-4 ජේසුගේ මනුෂ්‍යත්වය

ජේසුගේ මිනිස් බව ඔප්පු කිරීමට බොහෝ සාධක ඇත. ඔහු දුච්ච බව සටහන්ව ඇත. ඔහුට ලිඳකින් වතුර ටිකක් බීමට නිඳගැනීමට සිදු විය. (John 4 : 6) ලාසරස් මිය ගියවිට ඔහු හැඳුවේය. වඩාත්ම ඔහුගේ අවසාන මොහොතේ ඔහුගේ අවසාන දුක් වේදනා ඔහුගේ මනුෂ්‍යත්වය විදහාපාන උදාහරණය. ඔහු යාඥා කළේය. ඔහුගේ යාඥා (John 12 : 27) දැන් මගේ ආත්මය කරදරේය. අනේ මගේ පියාණනි. දුක් කෝපය මගෙන් ඉවත් කරන්න. එසේ වුවද එය මගේ කැමැත්තට නොව ඔබ කැමති නම් පමණය. මෙයින් හැඟෙන්නේ ජේසුගේ හා දෙවියන්ගේ කැමැත්ත දෙවියන්ගේ කැමැත්තට වෙනස්ය.

ඔහුගේ මුලු ජීවිත කාලය තුළම ඔහු දෙවියන්ගේ කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කළේ කුරුසය තුළ ඔහුගේ අවශ්‍ය දුකට හා මරණයට පත්වීම පිණිසය. මට මා ගැන කිසිවක් කළ නොහැකිය. මම මගේ කැමැත්ත නොසොයන අතර දෙවියන්ගේ කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කරමි. (John 5 : 30) දෙවියන්ගේ හා ජේසුගේ කැමැත්ත සමාන නොවීමෙන් ජේසු දෙවියන් නොවන බව මනාව ඔප්පු වේ. දෙවියන් ඔහු දෙස නෙත්තර සිටින්නේයයි අප මෙන් ඔහු ද දැන නොසිටියේය. අපේ මුලු ජීවිතයට අප දෙවියන් ගැන දැනගැනීමට කැප කළ යුතුය. එම දැනුම ලබාගත යුත්තේ අපේ ජීවිත පරීක්ෂණ වලින් ලබන අත්දැකීම් තුළිනි. ජේසු ඥානයෙන් සිරුරෙන් සමච වැටුණේය. (Ex : අධ්‍යාත්මික මේරීම EPH 4 : 13) දෙවියන්ගේ හා මිනිසාගේ ප්‍රසාදය දිනා ගනිමින් (Luke 2 : 52) දරුවා වැඩුණාක් මෙන්ම ශක්ති අධ්‍යාත්මිකයන්ද යුක්ත වූයේය. (ඔහු දෙවියන්ට කීකරු වීම උගත්තේය.) ඔහු සදාකාලික ගැලවීමේ කතෘ වූයේය. (Luke 2 : 40) මේ පද්‍ය ගැන පෙන්වා සිටින්නේ ඔහුගේ කායික වචනය හා අධ්‍යාත්මික වර්ධනය සරල සමාන්තර වූ බවය. අනන්තයින් ලබ්දීන් කියන පරිදි ත්‍රිත්වය ගැන පුතා ද දෙවියන් වූයේ නම් මෙය කිසිසේත් නොවනු ඇත. ඔහු ජන ප්‍රසාදය ලබාගැනීමට උත්සාහ නොකළේය. ඔහු කුරුසය මත මරණයට එළඹීමට තීරණය කළේය. ඔහු කුරුසය මත මරණයට එළඹීමට තීරණය කළේය. ඔහුගේ අධ්‍යාත්මික වර්ධනය නිසා ඔහු බෙහෙවින් නිහතමානී විය. අවසානයේ දී දෙවියන්ගේ කැමැත්ත වූ ඔහු කුරුසය මත මියයාම ගැන ----- දේව කැමැත්තට කීකරු වූයේය. ඔහු එබැවින් කුරුසයේ වද වේදනාවන්ට මුහුණ දුන්නේය.

මෙයින් ප්‍රදර්ශනය වන්නේ පුද්ගලික, සිහි බුධිමත් උත්සාහයන් ඔහුට ධාර්මික වීමට අවශ්‍ය වූ බවය. මේ සඳහා දෙවියෝ ඔහුට බල නොකළහ. ඔහු මෙහිදී දෙවියන්ගේ පමුණක් නොවූයේය. ජේසු අපට ප්‍රේම කළේය. එබැවින් ජේසු අපට ප්‍රේම කළේය. එබැවින් අප වෙනුවෙන් කුරුසය මත දිවි පිදීමට ඔහු ඉදිරිපත් වූයේ (EPH 5 : 2 : 25 Rov 1 : 5 Gal 2 : 20) ජේසුස් දෙවියන් නම් ඔහුට සිතූ පරිදි ක්‍රියා කළ නොහැකිය. එහෙත් ඔහුට තමන්ගේ මතය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නිදහස තිබුණි. එහෙත්

ඔහු අපට ප්‍රේම කළ නිසත්, ඔහුව අගය කිරීමටත්, අප සමග ඇසුර කියයුතු නිසාත් ඔහු කුරුසය මත දිවි පිදීමට තීරණය කළේය.

පේසුස් සිය ජීවිතය ස්වකමත්තෙන් පිදීමට ඉදිරිපත් වූ හෙයින් දෙවියන් ඔහු පිළිබඳ බෙහෙවින් සතුටු විය. මගේ පියා මට ආදර්ශය. මන්ද මා මගේ කමත්තෙන් දිවි පිදූ නිසාය. කිසිවෙකුට එය ගත නොහැකිය. මම කමත්තෙන් ඉදිරිපත් වීමේ (John එය පේසුගේ කමත්තෙන් පරිදිය. ජීවිතය පුජා කළ දෙවියන් බලවත් ප්‍රීතියට පත් වූයේ එම නිසාය. එම නිසා මගේ පියා මට ප්‍රේම කරමි. (John 10 17 18) කමත්තෙන් කිකරු වීම තේරුම් ගැනීමට අපහසුය. පේසු දෙවියන් ද කියූ මනුෂ්‍ය කයෙන් ජීවත්වන එය පවිකාර මිනිසා සමග ඇසුරු කරයි. (Matt 3 17, 12 : 18, 17, 51 පියාගේ ප්‍රීතිය පුතාගේ කිකරුකම ගැන පුතාගේ කිකරුකම සාධකයෙකි. පේසුට අවශ්‍ය වී නම් අකිකරු වීමට හොඳ හැටි ඉඩකඩ තිබුණේය. එහෙත් ඔහු කිකරුකම තෝරාගත්තේය.

ක්‍රිස්තුගේ අවශ්‍යකම ගැලවීමට ඔහුගේ මානව ස්වභාවය නිසා ඔහු ඉඳහිට රෝගී වූයේය. සුලු රෝග හා වෙහෙස ගතිය පේසු අත්දැකේය. අප මෙන්ම ඔහු ද කුරුසය මත මිය නොගියේ නම් ඔහුද කෙසේ හෝ මිය යන්නේය. උදා : වයෝවෘද්ධකම මේ අනුව පේසුට මරණයෙන් බේරාගැනීම අවශ්‍යය. මෙය ඉතා ගැඹුරින් අවබෝධ කර ගත් ඔහු යාඥා හා අයැද සිටිමි ඉතා බැරැහ හඬින් ඉතා තදින් හඬමින් වලින් හා කඳුලු වැගිරීමෙන් දෙවියන්ට නමා බේරාගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටියේය. ඔහු මෙම අයැදීමෙන් පේසු දෙවියන් නොවන බව ඔප්පු වේ. ක්‍රිස්තුගේ උට්ඨාන වීමෙන් පසු මරණයට ස්වාදීනත්වයක් නොමැති විය. (Rom 6 : 9) හඟවමින් කලින් එය කළ බව.

බොහෝ පද්‍ය පේසුගේ ජීවිතය පිළිබඳ අනාවැකිය. ගීතාවලියෙන් සමහර ගී ක්‍රිස්තුතුමා ගැන උපුටා ගත් විට නව තෙස්තමේන්තුවේ සෙසු ගීතිකා ද ඔහු පිළිබඳව බව පෙනේ. අවස්ථා කීපයක් ක්‍රිස්තුගේ ගැලවීම දෙවියන් විසින් අවධාරනය කළ බව විද්‍යාමානවේ.

PS 91 : 11, 12 උපුටාගෙන තිබේ. ඒවාද පේසු ගැන (Matt 4 : 6 PS 91 : 16 අනාවැකිය. දෙවියන් කෙසේද පේසුට ගැලවීම ප්‍රදානය කරන්නේ යන්න ගැනය. සදාකාලික ජීවිතය ගැන මා ඔහු තෘප්තිමත් කර මගේ මුදවාගැනීම මම පෙන්වමි. (PS 69 : 21) යොමුකර ඇත්තේ පේසු කුරුසයට ඇණ ගැසීම ගැනය. (Matt 27 : 34) මුලු ගීතාවලියම පේසුගේ කුරුසය මත සිතුවිලි විස්තර කරයි. මා ගලවා ගනු මැනවි මගේ දෙවියනි. මගේ ආත්මයට සම්පව එය නිදහස් කරන්න. ඔබගේ ගැලවීම මගේ උසස් බව තහවුරු කළ මැනවි. V3 1, 18, 29, PS 91, 11, 12 උපුටා ගන්නා ලද්දේ පේසු ගැනය.

PS 89 දෙවියන්ගේ ඩේවිඩ්ට වූ පොරොන්දුව ක්‍රිස්තුතුමා ගැන හා පේසුතුමා ගැන (89 : 26) අනාවැකිය. ඔහු මට හඬ ගහන්නේය. (දෙවියන්ට) ඔබ මගේ නිසාය. මගේ දෙවියෝය, මගේ විමුක්තියේය.

ක්‍රිස්තුතුමාගේ විමුක්තිය සඳහා වූ යාඥා දෙවියන්ට ඇසුණේය. ඔහුට ඇසුණේ ඔහුගේ පෞද්ගලික අධ්‍යාත්මය නිසාය. එසේ නොමැතිව ත්‍රිත්වයේ ඔහුට තිබූ තැන නිසා නොවේ.

දෙවියෝ ජේසු (HB 5-7) ඔසවා තැබූහ. එසේම ඔහු කුමාර භාවයක තැබූහ. එසේම ගැලවුම්කාරයෙකු බවට පත් කළේය.

දෙවියන් ඔහුගේ පුත්‍රයා උද්දාම කරන ලදී. ඔහු ජේසුයි. දෙවියන් ඔහු ඔසවා ඇත්තේ මළුවන්ගෙනි. (Acts 3 : 13, 15) මෙම ජේසුව තනා සිටුවා ඇත්තේ ජේසුය.

ජේසුතුමාට දෙවියන් මේ කිසිදු අවධාරනයක් අවශ්‍ය නොවේ. හේතුව දෙවියන් නොමැරේ. ඔහු දෙවියන් නම් ඔහු මුදවා ගැනීමට ඔහුව හැකි හෙයින් දෙවියන්ට යාඥා කිරීම අවශ්‍ය නොවේ. ජේසු පූජනීයත්වයට පත් කළේ දෙවියන් විසින් නම් දෙවියන්ගේ ශේෂ්ඨත්වය ඉන් තුල ඔවුහු වෙන් වෙන් වශයෙනි. කිසි ආකාරයකින් ඔහු දිව්‍ය ප්‍රධානියා හා මානව ප්‍රධානියා විය නොහැකිය.

එංගලන්ත පල්ලියේ ආර්ථිකල්ස් 39 යෙන් පළමුවැන්න අනුව එහි සඳහන් කර ඇත. එකම තැනැත්තාට දිව්‍ය ප්‍රධානියා හා මානව ප්‍රධානියා විය නොහැකිය. ක්‍රිස්තුතුමා මානව ස්වභාවයෙන් යුතු බවට විශාල වශයෙන් සාක්ෂි ඇති බව පිළිගනිති. -----
